

Idem sa sestrom od ujaka(koju prvi put sanjam a u djetinjstvu mi je bila uzor i uvijek zastitnicki nastrojena) kroz trzni centar da mi kupi poklon u prodavnici stilske bizuterije... Medjutim pocinjem da se osjecam pogubljeno(kao u lavirintu) jer nikako da ubodem prodavnicu a bila sam vec u njoj.Ovo sto ima u ostalim prodavnicama da se kupi je kic.Odjednom to vise nije t c nego moj fakultet i njegovi pusti polumracni hodnici.Mi izlazimo iz TC (kao Piramida na NB) i sa nama je moja najbolja drugarica.Ja krenem da se pocesem za uvo i kako sam naglo trgla otkinem donji dio.(inace slabije cujem i pored toga imam nagle pokrete zbog kvadrata sa marsom).Malo je reci jezivo sam se osjecala dok sam drzala usnu resu u ruci.Ima neki domaci film horor gdje nekom otkinu uvo.Nisam panicila od silnog soka samo sam cutala i gledala to sto drzim.Pitala sam njih usplahireno kuku sta sad je li puno krvari?One su reagovale kao da to nijenista strasno.

Ne krvari puno ajmo kuci da to dezinfikujes.Sledece cega se sjecam je da se gledam u ogledalo i iako nema te rese nijestrasno.Ja pisem snove vec god dana i kao da su mi se otvorila vrata nekog drugog svijeta.Imam citave serije snova koji se mijenjaju s godinama.(snovi sa vodom,sa planinarenjem,sa crkvama)Moram da primijetim da sam uglavnom sama ili sa nepoznatim ljudima i da svi ostaju na zapletu.Odn bez razrade i zaklucka